

Но по-долу ще се види защо войводитѣ сж чакали.

Затржбиха тржбитѣ и забиха барабанитѣ за настѣпление.

Цѣлия отрядѣ се пустна въ настѣпление, но бѣше вече кжсно. Башибозуцитѣ, вѣроятно, бѣха съгледали хората на възвишенността и, отъ друга страна, възползувани отъ спиранието на дружинитѣ, бърже отстѣпиха съ цѣлия си керванъ, състоящъ отъ много коля. Но дружинитѣ пакъ ги настигнаха при с. Каджъръ-Факлии. Прѣди да се доближимъ до това село, видѣхме отвѣдъ него по пѣтя, къмъ юго-истокъ, цѣли върволици коля, които бърже отстѣпваха подъ натиска на нашето прѣслѣдване, прикривани отъ голѣма масса башибозуци.

Когато се бѣхме приближили до Каджъръ-Факлии, ний бѣхме срѣщнати съ залпове отъ залегналитѣ край селото турци, които впрочемъ скоро отстѣпиха. Само една частъ отъ 40—50 башибозуци оставаха още засѣднали противъ крайния нашъ дѣсенъ флангъ и стрѣляха продълно по нашата настѣпваща верига. За да се прогонятъ отъ заетото мѣсто башибозуцитѣ, даде се заповѣдъ на опълченската конница, подъ командата на юнкера Юрева, да се хвърли върху имъ въ атаката, още повече, че мѣстността способствуваше за тая атака. Конницата изпълни заповѣдта, но бѣ срѣщната съ цѣлъ градъ куршуми и слѣдъ като изгуби два коня убити и единъ опълченецъ, раненъ, отстѣпи.

— Страхопѣзлю! извика докторъ Вязанковъ на юнкера, защо не довършихте атаката, а повърнахте гърбъ тамамъ тогава, когато турцитѣ трепнаха? Толкова повече, че турцитѣ нѣматъ щикове, а повечето пушки шишенета.

Слѣдъ това доктора скокна на коня си и извика:

— Подирѣ ми юнаци! И съ тия думи, на чело на конницата, той се хвърли въ атака на башибозуцитѣ, които и този пътъ срѣщнаха неустрашимитѣ опълченци и тѣхния храбъръ докторъ — началникъ съ залпове. Когато конницата бѣше вече близо до башибозуцитѣ, единъ неприятелски куршумъ свали доктора Вязанкова отъ коня. Куршума бѣ пробилъ на вилетъ гърдитѣ на героя — Вязанковъ. Но ожесточеннитѣ конни опълченци отмѣстиха за своя храбъръ и самоотверженъ началникъ. Тѣ се пустнаха върху вече бѣгавшитѣ турци и съсѣкоха нѣколко чловѣка. Останалитѣ можаха да се избаватъ само благодарение на дълбокия долъ, който прорѣзваше поляната.